

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Eo, Qvi Cognovit Consanguineam vxoris suæ vel sponsæ. Titulus XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

dium, ad impugnandum vltima elogia, licet eis ab intestato decedenti, succedat, d. l. cum in adoptiuis, §. sed ne articulum, C. de adop. Pari ratione, arrogatus, qui in arrogantis potestatem transit, patri arrogatori cum cæteris filijs, ab intestato æqualiter succedit. Nec mirum, arrogans enim arrogati bona consequitur, de quibus, si impubes arrogatus est, cautionem præstare tenetur, se omnia illa bona arrogatione per emancipationem, vel mortem dissolutam, restitutum. Ideò arrogatore demortuo arrogato omnia sua bona sunt restituenda. Et insuper quarta pars bonorum arrogatoris, si conditum fuisset testamentum, in quo esset præteritus, intantum, vt nec emancipatio facta ab onere præstandi, quartam excuset. nisi, ob legitimam causam, facta esset, l. si arrogator, ff. eod. 4. Adoptatus correctioni adoptantis subijcitur, teneturque eius personam reuereri: adeò, vt nec absque venia à prætore petita, ipsum in ius vocare possit, tex. & glos. in l. adoptiuum, ff. de in ius vocando.

DE EO, QUI COGNOVIT CON-
sanguineam vxoris suæ vel sponsæ.

Titulus XIII.

Continuatio.

Naturalis cognatio intantum nuptijs contrahendis impedimento est, vt eas inter cognatos contractas omnia iura execrentur, habeanturque pro coniunctionibus & nuptijs illicitis.

Fff 3

Quæ

Quæ dicuntur nuptiæ illicitæ?

Quæ ex vaga & detestanda libidine profectæ diuinis & humanis iuribus repugnant.

Quotuplices illicitæ Nuptiæ?

Triplices: nefariæ scilicet, incestæ, & inutiles.

Quid Nefariæ?

Nefariæ nuptiæ dicuntur: quæ in linea ascendenti & descendenti, inter eas personas, quæ parentum & liberorum loco habentur, fiunt.

Quæ Incestæ?

Incestæ sunt, quæ contrahuntur inter collaterales, primi vel secundi ordinis, in linea inequali, vel inter affines in eisdem gradibus constitutos, ab incestis, C. de incestis nup.

Quæ sunt inutiles Nuptiæ?

Quæ, citra coniunctiones inter ascendentes & descendentes vel collaterales proximiores, lege, vel canone vetante, contrahuntur. Quod varijs modis cõtingit, vt ex supradictis colligi potest. Sunt enim nuptiæ inutiles ratione voti, erroris, cognationis spiritualis, legalis, vel naturalis ratione Ordinis incussi metus, infidelitatis, &c.

Quis Effectus?

Quod illæ nuptiæ, nullo iure, subsistant: nec dos, nec donatio, propter nuptias, valeant: Nec liberi, ex huiusmodi matrimonio, quod ex causa iusta rescindi possit, procreati sint legitimi. Imò triplex pœna in scienter contrahentes nefarias & incestas nuptias, statuta est: 1. Confiscatio omnium bonorum; liberi enim ex huiusmodi illicita coniunctione prognati paterna hæreditate

tate iudicantur indigni, c. coniunctiones, 35. q. 2. & 3. 2. Priuatio cinguli. i. dignitatis. 3. Exiliū: vel si vilis est persona, verberatio, glos. in ver. alias penas, §. penul. in ff. de nupt. auth. incestas, & aut. ex complexu, C. de iniust. & in talibus nuptijs. Adde ex Innocentiana cōstitutione quartum penæ genus: Matrimonij scilicet vlteriùs contrahendi, & iuris exigendi debitum coniugale, priuatio. Ei enim, qui cum consanguinea vxoris suæ, vel aliàs incestum committit, facultas deceterò contrahendi matrimonij interdictur: Nec poterit ab vxore postmodùm debitum coniugale petere, licet ei reddere teneatur exactus, c. ex literis, c. tuæ fraternitatis, & c. 1. extr. eod.

Alter effectus est, affinitas: quæ etiam per illicitam coniunctionem, & incestum, contrahitur, toto tit. extr. de eo, qui cog. consang. vxor. Et hæc affinitas sponsalia de futuro & matrimonium contrahendum impedit: sed non dirimit contractum, si pars, cui delicti culpa imputari non potest, separari non velit. Affinitas enim cōtracta post matrimonium illi nocere nō debet, quæ iniquitatis particeps vel sceleris rea non existit, c. veniens, c. discretionē, & c. tuæ fraternitatis, extr. eo. Vxor igitur cui cōsanguinea à proprio marito fuit cognita, diligenter monenda est, vt propter publicam honestatem, ex illegitima affinitate contractam, à commixtione viri absteat. Quòd si fortè commonitioni parere recusans, & talis, fuerit, vt de ipsi lapsu timeatur, vir eius poterit, imò debet ei soluere debitum coniugale, vt loquitur Innoc. in c. tuæ fraternita-

§ 24 ANALYS. IVRIS PONTIFICII
tatis, extr. eo. Licet, sint qui inter affinitatis gra-
dum proximum & remotum, distinguendū pu-
rent, vt, d. c. discretionem, in fin. ext. eod.

DE CONSANGVINITATE, ET
Affinitate.

Titulus XIII.

Continuatio.

CAusa consanguinitatis, sunt nuptiæ licitæ,
& matrimoniū legitimū: sed affinitatis cau-
sa, sunt nuptiæ licitæ & illicitæ. Quia qua-
uis cōiunctione, siue cōiugali, siue fornicaria, in-
ducitur affinitas: vt dictū est superiore titulo.

Quid est Consanguinitas?

Consanguinitas est, vinculum personarum ab
eodē stirpite descendentium, vel ascendentium car-
nali propagatione contractum. Et dicitur etiam
generali nomine cognatio, quæ cognationem in
specie per matrem, & agnitionem, per patrem,
inductam, complectitur, l. non facile, ff. de grad.
affi. & consanguinitatis.

Vnde dicitur Consanguinitas?

Cōsanguinitas dicitur à con, & sanguine, quasi
cōmunem habentes sanguinē: sicuti etiā cognati
ab eo dici putantur, quod quasi vnā communi-
ter uē nati, vel ab eodē orti progenitiue sunt, d. l.
non facile, §. cognati, ff. de grad. affi. & consang.

Quotuplex Consanguinitas vel Cognatio?

Triples iuxta linearum diuersitatem: paren-
tum scilicet, liberorum, & transuersalium. Quæ
diuisio non facile absq; arbore consanguinitatis
depicta intelligi poterit, iuxta illud:

Segnius